

РЕШЕНИЕ

№ 1881

гр. София, 28.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря СИЛВИЯ М. МИЛАНОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20211110216887 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД, ЕИК 203569425, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Пъстър свят“ № 23А, представлявано от М.Р.С., чрез адв.Ц.Ф. – САК, срещу Наказателно постановление № 38-122/02.11.2021 г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което за нарушение на чл. 54, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), на дружеството - жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП).

В жалбата се релевират пространни доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като се счита, че същото е издадено при съществени нарушения на процесуалните правила и не съответства на целта на закона. Конкретно се поддържа, че при съставяне на АУАН са нарушените правилата, посочени в разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, тъй като при проверката по установяване на нарушението е присъствал един свидетел, а не минимум двама, както е предвидено в закона, а актът е съставен в присъствието на свидетел, който обаче не е присъствал

при установяване на нарушението. На следващо място се сочи, че липсват събрани доказателства за извършване на нарушение на чл. 54, ал. 1 от ЗМИП, доколкото дружеството – жалбоподател е извършило предварителна проверка на клиента „Данисервиз“ в официален публичен регистър на държава - членка на ЕС. Поддържа се, че в случая е допусната грешка в изписването на правната форма на кредитополучателя в Централния търговски регистър на Дания, като същият е едноличен търговец – физическо лице, а не юридическо такова. В случай, че съдът не се съгласи с изложените съображения, при евентуалност моли случаят да бъде оценен като маловажен и да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН, доколкото дружеството - жалбоподател е извършило предварителна проверка и е идентифицирало кредитополучателя преди да встъпи в търговски отношения с него, като е извършена и проверка на пълномощника на последния – адв.Филев. Счита изложените в НП мотиви, с които е отхвърлена хипотезата на чл. 28 от ЗАНН за формални, без да се коментират наличните многобройни смекчаващи обстоятелства.

По изложените съображения се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното НП, като незаконосъобразно и необосновано, а в условията на евентуалност – същото да бъде изменено.

В проведеното по делото съдебно заседание въззивникът, редовно призован, се представлява от адв. Ф., с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт. В дадения ход по същество, процесуалният представител пледира за отмяна на обжалваното НП по съображенията, развити в жалбата. Моли да се присъдят на доверителя й направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата стана се представлява от М.А. - държавен служител с юридическо образование, която изразява становище за неоснователност на подадената жалба и за потвърждаване на обжалваното НП, като правилно и законосъобразно. В депозирана по делото писмена защита се поддържа, че фактическият състав на нарушението е доказан от събраните по делото доказателства, поради което и депозираната жалба срещу атакуваното наказателно постановление следва да бъде оставена без уважение. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства,

приема за установено от фактическа страна следното:

На 30.06.2020 г., в гр. София, чрез официалната интернет страница на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, бил сключен индивидуален договор за потребителски кредит „Хелп кредит без край” № 2020063000647, между страните „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, ЕИК 203569425, с изпълнителен директор М.С., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Пъстър свят” № 23А, в качеството на кредитор от една страна, и „Daniservise“ EOOD, ЕГН *****, лична карта № ... издадена от МВР София на 25.08.2016 г., с постоянен и настоящ адрес: ..., в качеството на кредитополучател от друга. В така сключения договор между страните, в полетата за физическо лице била попълнена информация за юридическо лице.

По силата на сключения договор било установено делово взаимоотношение по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП и за „ХЕЛП КРЕДИТ” АД възникнало задължение да идентифицира клиента си - чуждестранното юридическо лице „Daniservise“ EOOD („Данисервиз” EOOD), като приложи разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗМИП, според която идентифицирането на юридическо лице се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното му състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по чл. 54, ал. 4 от ЗМИП.

Като задължен субект по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, дружеството – жалбоподател било длъжно да идентифицира клиента си Daniservise EOOD („Данисервиз” EOOD), преди установяването на делови взаимоотношения, съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, като не изпълнило така визираните законоустановени задължения.

Със заповед рег.№ ФР – 9 – 30 от 04.03.2021 г., изменена със заповед № ФР – 09 – 66 от 28.04.2021 г. на Директор на ФР – ДАНС, било възложено на длъжности лица от Държавна агенция „Национална сигурност“, дирекция „Финансово разузнаване“, извършването на проверка по чл. 108, ал. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, в качеството му на задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, с цел установяване изпълнението на задълженията на финансовата институция за периода 01.01.2020 г. – 28.02.2021 г.

В хода на проверката било установено, че в кредитното досие по договор № 2020063000647, не били налични документи, удостоверяващи идентификацията на клиента, поради което от страна на длъжностните лица от САД „Финансово разузнаване” на ДАНС, с писмо-искане № 2 към Заповед №ФР-9-30/04.03.2021 г. от 11.03.2021 г., били изискани документи и писмени разяснения относно прилагането на ЗМИП от страна на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, включително и по отношение на договор № 2020063000647 с Daniservise EOOD („Данисервиз” ЕООД).

В тази връзка били предоставени от страна на дружеството – въззивник писмени разяснения по Индивидуален договор за потребителски кредит „Хелп кредит без край” № 2020063000647, включително и допълнителна информация, в които се заявявало, че договорите с кредитополучателите се сключвали чрез натискане на бутон "одобри" в профила на клиента в системата за управление "Логин Лоан Менажер", в който момент се изпращало електронно съобщение на електронната поща на клиента с оригинал на договора за кредит, което било достатъчно основание според закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние за сключен редовен договор. Предоставени били също копие от паспорт на действителния собственик, пълномощното в оригинал, справка в централния бизнес регистър на Дания и Гренландия (CVR), с което проверката по чл. 54 ЗМИП била извършена. Писмените обяснения потвърдили установените делови взаимоотношения между „ХЕЛП КРЕДИТ” АД и Daniservise EOOD („Данисервиз” ЕООД), като за целите на проверката от „ХЕЛП КРЕДИТ” АД не били предоставени документи, удостоверяващи предприети действия по проверка в съответния регистър, съгласно условията и реда, посочени в ППЗМИП, нито документи, удостоверяващи идентификация чрез представен оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуално състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по чл. 54, ал. 4 от ЗМИП.

Проверяващите приели, че като не е идентифицирало клиента си чуждестранното юридическо лице - Daniservise EOOD („Данисервиз” ЕООД), чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното му състояние и заверено

копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по чл. 54, ал. 4 от ЗМИП, преди установяването на делови взаимоотношения по договор за потребителски кредит „Хелп кредит без край” № 2020063000647 от 30.06.2020 г., „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, ЕИК 203569425, е извършило административно нарушение по чл. 54, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, деяние, наказуемо по чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, за което бил съставен акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-5048/11.08.2021 г., с което била ангажирана административнонаказателната отговорност на задълженото лице.

Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил предявен за запознаване на представителя на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД – М.Р.С., която го подписала без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения акт на 02.11.2021 г. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП била наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева.

Препис от НП бил връчен на представляващия дружеството изпълнителен директор М.Р.С. лично на 10.11.2021 г., а на 17.11.2021 г. била депозирана и жалба срещу него, която инициирала настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства - показанията на свидетеля – актосъставител М. Г. М..

Съдът кредитира цитираната доказателствена съвкупност, доколкото същата е еднопосочна, непротиворечива и в своята цялост изяснява фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

От показанията на св. М. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и

обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото като актосъставител е възприел възпроизведените от него в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията му и ги кредитира изцяло.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по процесния случай, вкл. и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу административнонаказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал.1 от ЗАНН](#) в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314, ал.1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН е съставен от компетентен орган. Нарушението е ясно, точно описано, като са посочени датата, мястото, начинът на извършването му и нарушените законови текстове. Актът е подписан от двама свидетели и е бил връчен на представител на юридическото лице. НП е издадено от компетентен за това орган, като в съдържанието му нарушението отново е описано подробно по дата, място и начин на извършване, отразени са нарушените законови разпоредби, както и основанията, на което се налага санкцията. В този смисъл съдът намира, че последното съдържа всички съществени реквизити за редовност, посочени в чл. 57 от ЗАНН и нарушителят е бил запознат с всички фактически и правни основания на административнонаказателното обвинение. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН за съставяне на акта и шестмесечният срок по ал. 3 за издаване на наказателното постановление.

При проверката на АУАН и НП съдът достигна до извода, че в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на въззивника.

В тази връзка и с оглед релевираните в депозираната жалба възражения следва да бъде посочено, че в конкретния случай актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на свидетел, присъствал при установяване на нарушението и свидетел, присъствал при съставянето на акта, респективно и е подписан от тях. Изискването на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН е актът да се състави в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Според ал. 3 на чл. 40, ако липсват свидетели-очевидци или при невъзможност да се състави актът в тяхно присъствие, е допустимо актът да се състави в присъствието на двама други свидетели. Процесният акт е съставен в присъствие на един свидетел-очевидец, присъствал при установяване на нарушението и един свидетел, присъствал при съставянето на акта, респективно и разпоредбата на чл. 40, ал. 1 ЗАНН е спазена. Настоящият съдебен състав не споделя становището на въззивника, че визираното в акта следва да бъде удостоверено от двама свидетели, присъствали при установяване на нарушението. Разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН са достатъчно ясни и не дават възможност да се правят разнопосочни тълкувания. Чл. 40, ал. 3 ЗАНН е приложим в случаите, когато липсват свидетели - очевидци или е невъзможно да се състави актът в тяхно присъствие. Тогава е допустимо да се състави акт в присъствието на двама други свидетели и това изрично да се отбележи в него. В конкретния случай е приложима хипотезата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, свидетеля Румен Алексиев Тодоров е свидетел-очевидец, присъствал е при установяване на нарушението и съставяне на акта, а свидетелят Г.К.М. е присъствала при съставянето на акта, като и двамата са подписали последния. Чл. 43 от ЗАНН изрично посочва, че актът се подписва от актосъставителя или поне от един от свидетелите, посочени в него. Актът е подписан от актосъставителя и от двама свидетели-очевидци, поради което съдът приема, че не е допуснато съществено процесуално нарушение, каквото е твърдението на въззивника.

В конкретния случай спорът между страните се съсредоточава върху

обстоятелството дали клиентът по кредита - чуждестранното лице Daniservise EOOD („Данисервиз” ЕООД) е физическо или юридическо лице.

Чл. 15, ал. 1 от ЗМИП предписва мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 10, т. 1 и 2, които да се прилагат преди установяването на делови взаимоотношения, а именно - идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници по чл. 10, т. 1 от ЗМИП и идентифициране на действителния собственик и предприемане на подходящи действия за проверка на неговата идентификация по начин, който дава достатъчно основание на лицето по чл. 4 да приеме за установен действителния собственик, включително прилагане на подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиента по чл. 10, т. 2 от ЗМИП.

Съгласно чл. 54, ал. 1 от ЗМИП, идентифицирането на юридически лица и други правни образувания се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното им състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по ал. 4 - 1. наименованието; 2. правноорганизационната форма; 3. седалището; 4. адреса на управление; 5. адреса за кореспонденция; 6. актуалния предмет на дейност и целта и характера на деловите взаимоотношения или на случайната операция, или сделка; 7. срока на съществуване; 8. контролните органи, органите на управление и представителство; 9. вида и състава на колективния орган на управление; 10. основното място на търговска дейност. Според ал. 5 на същата разпоредба, когато в документите по ал. 1 не се съдържат данните по ал. 4, събирането им се извършва чрез представяне на други официални документи. Съгласно чл. 53, ал. 1 - ал. 7 от ЗМИП, идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, като се събират данни за: 1. имената; 2. датата и мястото на раждане; 3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента; 4. всяко гражданство, което лицето притежава; 5. държава на постоянно пребиваване и адрес (номер на пощенска кутия не е

достатъчен). При встъпване в делови взаимоотношения се събират и данни за професионалната дейност на лицето и целта и характера на участието на лицето в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, попълване на въпросник или по друг подходящ начин. Когато в официалния документ за самоличност не се съдържат всички данни по ал. 2, събирането на липсващите данни се извършва чрез представяне на други официални документи за самоличност или други официални лични документи, чийто срок на валидност не е изтекъл и на които има снимка на клиента, и снемане на копие от тях. При липса на друга възможност събирането на данните по ал. 2, т. 3 и 5 може да се извърши и чрез представянето на други официални документи или документи от надежден и независим източник. Когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност. В тези случаи проверката на събраните идентификационни данни се извършва по реда на чл. 55, ал. 2. При установяване на делови взаимоотношения или извършване на случайна операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, или чрез друга форма без присъствието на клиента, лицата по чл. 4 извършват проверка на събраните идентификационни данни чрез използване на два или повече от способите по ал. 1.

Съгласно посочените разпоредби, мерките за идентифициране на клиенти са различни, според вида на клиента - юридическите лица и правните образowania или физическите лица.

По делото категорично се доказва от обективна страна, че на 30.06.2020 г., в гр. София, чрез официалната интернет страница на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, бил сключен индивидуален договор за потребителски кредит „Хелп кредит без край” № 2020063000647, между страните „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, ЕИК 203569425, с изпълнителен директор М.С., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Пъстър свят” № 23А, в качеството на кредитор от една страна, и „Daniservise“ EOOD, ЕГН *****, лична карта № ... издадена от МВР София на 25.08.2016 г., с постоянен и настоящ адрес: ..., в качеството на кредитополучател от друга, като в полетата за физическо лице била попълнена информация за юридическо лице. Според § 1, т. 3 от ДР на

ЗМИП, "делово взаимоотношение" е стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност, тоест сключването на този договор е породило задължение за „ХЕЛП КРЕДИТ” АД да идентифицира клиента си чуждестранното юридическо лице - Daniservise EOOD („Данисервиз” ЕООД), чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното му състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по чл. 54, ал. 4 от ЗМИП, преди установяването на делови взаимоотношения по договора за потребителски кредит „Хелп кредит без край” № 2020063000647 от 30.06.2020 г., поради което от обективна страна на 30.06.2020 г., в гр. София, е извършило административно нарушение по чл. 54, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП.

Неоснователно е възражението на дружеството - въззивник, че било наказано два пъти за едно и също нарушение, тъй като с друго наказателно постановление била ангажирана отговорността му за нарушение по чл. 59, ал. 1 от ЗМИП и в случая трябвало да има едно общо нарушение по чл. 54, ал. 1, вр. чл. 59, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП. Както вече беше посочено, разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗМИП предвижда, че идентифицирането на юридически лица и други правни образувания се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното им състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по ал. 4, тоест тук се визира задължение за това как трябва да се идентифицира самото юридическо лице, с което е бил сключен договорът за потребителски кредит, а чл. 59, ал. 1 от ЗМИП посочва допълнително задължение за идентифициране освен на юридическото лице и на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиента - юридическо лице и как се извършва това идентифициране. Следователно, се касае за две отделни и самостоятелни задължения - идентифициране на юридическото лице, с което е бил сключен договорът за потребителски кредит и отделно идентифициране на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиента - юридическо лице, с което е бил

сключен договорът за потребителски кредит. Налице е неизпълнение на две отделни и самостоятелни задължения, поради което правилно е ангажирана отговорността на дружеството за две отделни нарушения.

На следващо място, не може да бъде споделено и твърдението на дружеството - жалбоподател, че неправилно е определена правната форма на кредитополучателя, който според жалбоподателя бил едноличен търговец физическо лице, а не търговец юридическо лице. В тази връзка е представена извадка от Централния бизнес регистър на Дания, където е посочен едноличен търговец, но в случая и по мнението на настоящия съдебен състав се касае за еднолично дружество по смисъла на българския закон. В тази връзка е необходимо да бъде отбелязано, че видно от справката, дружеството е било прекратено на 19.06.2019 г., а договорът за потребителски кредит е сключен на 30.06.2020 г., респективно и представената справка не доказва каква е била правната форма на кредитополучателя към датата на нарушението. Дори обаче справката да бъде приета и кредитирана като годно доказателство, то на първо място следва да се има предвид, че името Daniservise не отговаря на име на физическо лице, а по-скоро на юридическо такова, като същевременно е посочен и неограничено отговорен съдружник с имена Д.И.Н., което също навежда на извод за това, че в случая се касае за дружество - юридическо лице, а не за търговец - физическо лице. Най-голямо впечатление прави обстоятелството, че в разясненията за регистъра е посочено, че физическите лица имат CPR номер (Централен регистър на физическите лица), а дружествата имат CVR номер. В случая е посочено, че Daniservise има CVR номер 38705350, който фигурира и в договора за потребителски кредит, поради което съдът приема, че в процесния случай се касае за кредитополучател дружество, което е юридическо лице по смисъла на Търговския закон на Република България.

Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна, поради което съдът не изследва субективната страна на нарушението, към която освен вината, спадат също така причините и мотивите за извършване на деянието.

Съгласно чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, който извърши или допусне да се извърши нарушение на изрично изброените разпоредби, сред които и чл. 54, се наказва с имуществена санкция от 5000 до 50 000 лева, когато нарушителят

е лице по чл. 4, т. 1 – 6 и 8 – 11 и ако деянието не съставлява престъпление. Дружеството – жалбоподател е финансова институция по смисъла на Закона за кредитните институции и представлява лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, респективно е субект на визираната административнонаказателна отговорност. Наложената имуществена санкция е в минимален размер от 5000 лева, поради което не подлежи на ревизиране.

В конкретния случай не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Касае се за формално нарушение, което не изисква настъпването на вредни последици, с оглед което и липсата на вреди не може да се отчита като смекчаващо отговорността обстоятелство. Предвид целта и обществената значимост на нарушената законова разпоредба, следва да се приеме, че деянието е засегнало обществените отношения, свързани с мерките на държавата за предотвратяване на изпирането на пари и то не е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, предвид характера и целите на ЗМИП. Основната цел на ЗМИП е установяването на мерки за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контрола по тяхното изпълнение. Мерките за превенция срещу използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение е дейност с приоритет в държавнорегулираните отношения.

Мотивиран от горните съображения, настоящият състав намира, че атакуваното наказателно постановление е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от процесуалния представител на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за

административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лева, поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум от 80 лева, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност, проведено е едно открито съдебно заседание и е разпитан един свидетел.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 и чл. 63д от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-122/02.11.2021г., издадено от Председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС), с което за нарушение на чл. 54, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), на дружеството – жалбоподател „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД, ЕИК 203569425 е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 5000 лева на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ХЕЛП КРЕДИТ“ АД, ЕИК 203569425, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Пъстър свят“ № 23А, представлявано от М.Р.С. да **заплати** на Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съдия при Софийски районен съд: _____